

Kvalitou pitné vody z úpravny Žlutice si můžete být stoprocentně jisti

Karlovarsko podobně jako další regiony západních Čech nemá dostatečné zdroje podzemní vody. Prameniště, studny a další místní zdroje využívané v minulosti pro zásobování měst a obcí pitnou vodou byly nespolehlivé a přestaly dostačovat. Nezbylo proto než vybudovat vodní nádrže a velké vodovodní systémy, kterou jsou z těchto zdrojů zásobené. Vodní nádrž Žlutice, na řece Střele, kterou spravuje státní podnik Povodí Vltavy, má objem necelých 16 milionů m³ a její hráz sahá do výšky 27 metrů. Byla vybudována v 60. letech minulého století spolu s úpravnou a hlavními rozvody.

Položily se tak základy skupinového vodovodu pro zásobování Žluticka, Toužimska a Lounska. V druhé polovině 80. let byla k úpravně přistavena druhá, modernější část a její kapacita se zdvojnásobila. Od 90. let se pak rozvodovod vody rozšířil i na Tepelsko, Bochovsko, Tachovsko a Bezručicko a jeho rozšiřování nadále pokračuje. Úpravna vody Žlutice zásobuje vodou skoro 70.000 obyvatel Karlovarska, Tachovska, Lounska a Rakovnicka. Vyrobí 80 až 110 litrů za vteřinu – tolik spotřebuje denně jeden člověk. Její kapacita je však dvojnásobná, až 190 litrů za vteřinu.

Skupinový vodovod Žlutice provozovaný Vodárnami a kanalizacemi Karlovy Vary a. s. je cca 270 km dlouhý a jeho součástí jsou tři desítky vodojemů a čerpacích stanic. O vodovod se starají specializované provozy vybavené nezbytným zázemím. Všechny objekty jsou 24 hodin denně kontrolovány na dispečinku a lze je na dálku ovládat. Kvalita pitné vody je pečlivě sledována po celou dobu její úpravy a distribuce. V dnešním vydání zpravodaje jsme pro vás připravili reportáž ze žlutické úpravní vody. Při její návštěvě nás doprovázel Ing. Jaroslav Vojta a fotograf Jan Borecký.

Vážení spoluobčané,

ve svém příspěvku bych se s Vámi ráda podělila o úspěch, kterého jsme v posledních dnech dosáhli v souvislosti s výstavbou dálnice D6. Na úvod mi ale dovolu malou rekapitulaci o stavu příprav a realizace dálnice, na kterou se všichni jistě těšíme.

Ředitelství silnic a dálnic ČR nás pravidelně zve na informační schůzky ohledně dálnice D6, kde jsou starostům dotčených měst podávány aktuální informace o stavu projektové, inženýrské a majetkoprávní přípravy. V současné době se pracuje na třech úsecích dálnice „Krupá“, „Hořesedly“ a „Hořovičky“ v celkové délce 21 km. Do konce března 2024 se nás bude týkat změna vedení provozu v místě tzv. Jesenické křižovatky. Nově bude doprava od Žatce, z důvodu vybudování dálniční mimoúrovňové křižovatky, vedena po provizorně vybudované komunikaci.

Směna pozemků pro obchvat

Nás se týká především úsek dálnice Knínice – Bošov, kde v současné době probíhají výkupy pozemků a je podána žádost o stavební povolení. K tomu, aby se Žlutice mohly napojit na dálnici D6, potřebujeme vybudovat tzv. obchvat Veselova, který bude realizovat Krajská správa a údržba silnic Karlovarského kraje. **Ve spolupráci s touto institucí se nám podařilo vyřešit dlouhodobou snahu bezúplatné směny městských pozemků s majitelem pozemku ležícího v místě budoucího obchvatu.**

Počátkem října jsme opět přivítali nové žlutické občanky. Přejeme dětem i jejich rodičům hodně zdraví a radosti.

Točna, zastávka a parkoviště

V důsledku stavby dálnice dojde k posunu místa napojení našeho města na hlavní silniční tah Praha – Karlovy Vary o více než jeden kilometr, a to v blízkosti současné odbočky na Knínice, kde bude vybudována mimoúrovňová křižovatka. Bohužel se v těchto místech nepočítalo s autobusovou zastávkou, která by mohla zčásti nahradit současnou nevyhovující a nebezpečnou přestupní zastávku Hvězda. Na základě několika jednání se nám podařilo přesvědčit Karlovarský kraj k tomu, aby souhlasil s **dodatečným zahrnutím točny, třech parkovacích míst a zastávky pro autobusy Praha – Karlovy Vary do původního projektu, jak je to např. v Lubenci nebo v Bošově. Tato investiční akce bude zafinancována v rámci realizace dálnice D6 na náklady Ředitelství silnic a dálnic ČR.**

Zlepšení dopravní obslužnosti

Od letošního prosince se díky společné iniciativě Středočeského, Karlovarského, Plzeňského a Ústeckého kraje výraznělepší dopravní obslužnost Žluticka a Bočovska zejména směrem na Prahu. I proto potřebujeme novou a bezpečnou přestupní autobusovou zastávku u budoucího sjezdu z dálnice, kde bude moci každý den v týdnu zastavovat prodloužená autobusová linka 305 Praha, Zličín - Lubenec - Verušičky - Hvězda (Žlutice) - Bochov - Karlovy Vary. Cesta z Hvězdy na Zličín bude trvat zhruba hodinu a půl, při zakoupení 24hodinové jízdenky utratíte za cestu vlakem nebo autobusem do hlavního města a zpět včetně tamní MHD 240 korun, cesta pouze jedním směrem včetně pražské MHD vyjde zhruba na 130 korun.

Vaše Helena Plitzová

Projekt Čtyřmezí zlepšit dopravní obslužnost v malých městech

Zástupci čtyř krajských úřadů představili v nedávné době společný systém veřejné dopravy, který má integrovat dopravní obslužnost mezi Středočeským, Ústeckým, Karlovarským a Plzeňským krajem. Projekt nazvaný Čtyřmezí se týká regionů, kde žije kolem 150 tisíc obyvatel. Jeho cílem je propojit města a obce veřejnou dopravou bez ohledu na jejich krajskou příslušnost, zajistit návaznost přestupů i odstranit duplicitní spoje, a to v případě autobusů i vlaků.

Den se starostkou

Přijďte se podělit o své názory!
Pondělí 27. října

V rámci projektu bude zřízena např. prodloužená linka 305 mezi Karlovými Vary, Lubencem, Zličínem a Prahou, která zajistí spojení pro menší obce, ve kterých dnes spoje chybí a které zejména výstavbou dálnice D6 přišly o přímé propojení na Karlovy Vary, Rakovník a Prahu. Linka bude vyjíždět z pražského Zličína, povede po staré Karlovarské silnici a obsluží města a obce, jako např. Nové Strašecí, Řevničov, Rakovník, Lubenec, Verušičky, Hvězda (Žlutice), Bochov, Andělskou Horu. Z linky 305 budou rozšířeny garantované návaznosti na další linky. Posílena bude např. i víkendová doprava do Rakovníka a zlepšit se též doprav-

ni obslužnost Podbořanska a Žatecka. Vznikne nová regionální autobusová linka 766 spojující Plzeňský kraj s Ústeckým, která propojí Kralovice, Jesenici a Podbořany. Na železnici budou změny představovat především posílení provozu na lince Rakovník – Blatno u Jesenice. Tato malá obec se nově stane přestupním uzlem dálkových a regionálních vlaků. Jízdní řády mezi Lužnou a Žatcem se tak nově lépe přizpůsobí rakovnickým i žateckým školám.

Všechny změny by měly vejít v platnost od 10. prosince 2023. Po vyhodnocení využití všech nových spojů by se pak projekt Čtyřmezí mohl v budoucnu dále rozvíjet.

Z rozpočtu mi jde každý rok hlava kolem

Čísel, termínů a měsíčních výkazů má každý den doslova a do písmene plnou hlavu. Když jde ráno do práce, počítá kroky (má jich přesně 365), plánuje si, co udělá a co má prioritu (aby v průběhu dne zjistila, že vlastně všechno), prožívá každou změnu legislativy i to, zda město vystačí s penězi, které od státu dostane. Přitom to vypadá, že její práce není skoro vidět. Onehdy se jí dokonce dcerka zeptala: „Mami, co to vlastně děláš?“ A přesto – bez agendy, kterou tak pečlivě zastává, by vlastně nic nefungovalo.

Romana Veselá má správu rozpočtu na městském úřadě ve Žluticích na starost už od roku 2001. Později k tomu přibyla práce mzdové účetní.

„Nejvýznamnější agendou, od které se odvíjí rozsah činností i samotná existence každé instituce, organizace, státu i obcí a měst, je rozpočet. Jednoduše řečeno, je to určitý plán, který se způsobem, jenž je dán zákonem, sestavuje na rozpočtové období, tedy jeden kalendářní rok. Během této doby se však může měnit: přidává se, nebo ubírá podle toho, zda se na účtech města objeví, anebo se z nich vyplatí nějaké peníze, se kterými se původně nepočítalo. Proto se mluví o schváleném rozpočtu či o upraveném rozpočtu,“ vysvětluje Romana Veselá, když mne zasvěcuje do svého světa čísel, tabulek, statistik a výkazů.

„Rozpočet se zpravidla sestavuje jako vyrovnaný, ale je možné jej schválit i jako přebytkový nebo schodkový. Při zpracování rozpočtu obce se vychází z rozpočtového výhledu, který zahrnuje základní informace nejen o uzavřených smluvních vztazích, o příjmech a výdajích, ale i informace o dlouhodobých závazcích a pohledávkách a finančních zdrojích.“

Abych se v tom jako laik neztratila, vysvětluje Romana dále:

„Pro občana jsou klíčové zejména dva okamžiky: když je připraven, projednán a zveřejněn **návrh rozpočtu na příští rok a zastupitelstvo ho má schválit** a když je připraven a zveřejněn tzv. **závěrečný účet za předchozí rok a zastupitelstvo ho má schválit**.

Občan, který chce „být v obraze“, by si měl k rozpočtu obce klást třeba otázky jako:

- Kolik moje obec vlastně utrácí?
- Jakou část utrácí za jednotlivé oblasti?
- Kolik to je na jednoho obyvatele obce?
- Kolik to je v porovnání se srovnatelnými obcemi?

- Jsou v rovnováze příjmy a výdaje, a pokud ne, tak proč?
- Kolik má obec napůjčováno?
- Kolik z toho splaceno?
- Kolik obec uspořila?

To vše lze v rozpočtu vyčíst. A tím pádem také pochopíme, z čeho vlastně žijeme, proč v daném roce není možné něco opravit či vybudovat a že z prostředků plynoucích z příjmů obce není možné si jen tak něco pořídit, aniž by to prošlo schválením zastupitelstva.“

A vy nad vším bdíte!

„Jako správce rozpočtu schválený rozpočet kontroluji, hlídám, aby se v jednotlivých položkách nepřekročil, připravuji změny rozpočtu, přijímám a započítávám peníze např. z dotací, prodeje majetku apod.

Jak si stojí letošní rozpočet města?

Na straně příjmů je naplánováno 67 milionů a k třicetiletí máme rozpočet naplněn na 56 milionů Kč.

Na straně výdajů je letos připraveno 79,7 milionů Kč. K třetímu čtvrtletí bylo vydáno již 42,6 milionu Kč.

Za co platí město nejvíce?

„Z celkových 60 milionů Kč běžných výdajů je to převážně za materiál, nákup drobného majetku, energie - elektřina (veřejné osvětlení), voda, teplo i tuhá paliva, dále na provoz tří příspěvkových organizací města, platby za služby a samozřejmě mzdové výdaje pro zaměstnance. Na našem malém úřadě je zaměstnáno 11 úředníků, 3 zaměstnanci, 15 osob v pracovních čtách, 9 zastupitelů a cca 30 lidí na dohody.

V kapitálových výdajích je celková částka cca 19,7 milionů Kč a jsou v ní zahrnuty opravy silnic a sportovního zařízení v majetku obce, správa v lesním hospodářství, veřejné osvětlení

Romana Veselá

a komunální služby, údržba budov, pozemky, lokální zásobování teplem, příspěvky na čistírny odpadních vod či péče o vzhled města a další. Naštěstí nejsme vázáni úvěrem a na účtech máme naspořeno asi 15 mil. Kč.“

Takže rozpočet města není nic tajného?

„Vůbec ne, do rozpočtu lze nahlédnout, je přístupný na webových stránkách města v oddílu Radnice, rozklikávací rozpočet, odkaz - <https://www.zlutice.cz/radnice/rozklikavaci-rozpočet-1/>, kde jsou zveřejněny i rozpočtové změny, a to i za roky minulé.“

Jak se cítí a jak relaxuje rozpočtář, který je celé dny zavřený v kanceláři se samými čísly?

„I když mám tuto práci ráda a baví mne, chybí mi kontakt s občany, který jsem třeba měla, když jsem pracovala na pokladně úřadu. Proto jsem ráda, že v rámci personální a mzdové agendy, kterou také spravuji, aspoň jednou za měsíc potěším kolegyně a kolegy, když jim pošlu výplatu. A jako každý ekonom jsem také perfekcionista, který musí mít věci a čísla v pořádku – takže asi jsem na správném místě.“

Ve volném čase nechám odpočívat hlavu a ráda manuálně pracuji na zahradě, čtu (nenáročný, veselý žánr, „sladárny“) a už přes 25 let zpívám v komorním sboru Rosa coeli. A pochopitelně jako máma dvou studujících dětí s napětím sleduji, jak se postaví do života.“

V současné době se připravuje rozpočet města na rok 2024, ke kterému proběhne řada jednání. Shromažďují se požadavky, kalkulují příjmy a výdaje. Vše začíná jako každý rok znovu. A Romana Veselá u toho bude jako vždy svým srdcem, zkušenostmi a znalostmi také...“

Alena Faberová

S bývalým starostou Jaroslavem Vojtou o úpravně vody, Žluticích a lásce k divadlu

Voda nad zlato

Kdyby žila Božena Němcová v dnešní době, určitě by se její oblíbená pohádka netočila kolem soli, ale nejspíš kolem vody. Moudré princezně Marušce by pak jistě nedalo moc práce přesvědčit své rozmařilé sestry i krále o tom, jaké úžasné bohatství představuje voda. A víme to i my? Až příliš jsme si zvykli na to, že k nám voda přiteče, kdykoliv otočíme kohoutkem. Jenže odkud se vlastně bere? Vydejte se dnes s námi tam, kde vše kolem pitné vody začíná – do Úpravně vody Žlutice. Ostatně tu pohádkovou sůl si dobře pamatujte, ještě se k ní v souvislosti s vodou dostaneme.

Návštěvy a exkurze jsou tu vítány

Do království pitné vody vstupujeme vestibulem, jehož stěnu zdobí poetická nástěnná plastika tančících vodních kapek od karlovarského výtvarníka Jana Samce. Vedoucí provozu úpraven Ing. Jaroslav Vojta nás vede místy, která sice nejsou tak poetická, ale pro mne jako laika docela fascinující. Spoutané masy vody se tu zdánlivě líně převalují z nádrže do nádrže a člověk jen tuší, že se tu s vodou čerpanou z nedaleké nádrže něco zásadního děje, aby na konci celého procesu vytekla jako nezávadná a chutná pitná voda.

„Máme jednu z nejlepších pitných vod, většina balených stolních vod má horší kvalitu než ta naše kohoutková,“ říká Ing. Vojta s hrdostí. „A protože je to voda povrchová, je měkká, takže ne tvoří vodní kámen.“

Jaroslav Vojta ve svém vodním království

Úpravnu, jejímž vlastníkem je Vodohospodářské sdružení obcí západních Čech a provoz zajišťují Vodárny a kanalizace Karlovy Vary a. s., pravidelně navštěvují hlavně školní skupiny, pro které je zde připraven kreativní program. A tak se bez obav do útrob úpravně v doprovodu ing. Vojty pouštíme i my.

Znalost technologie nikoho nezabije

aneb Vločky, písek a sůl – jako z pohádky *„Voda pro úpravnu se odebírá z nádrže pomocí betonové věže, která není při běžné hladině vody vidět, a to ze tří různých úrovní. Do úpravně je dopravována přivaděčem o průměru 40 cm a délce 300 metrů – při poklesu hladiny se může přečerpávat,“* pouští se do technologického výkladu náš průvodce. *„Úpravna je rozdělena na dvě části, starou z 60. let a novou z 80. let, ta je dnes přednostně používána. Zde*

je také umístěno tepelné čerpadlo, které využívá vodu na výrobu tepla pro vytápění areálu.“

Vstupujeme do nové části úpravně, kde probíhá ve dvou nádržích první stupeň úpravy. Každá z nádrží je 39 metrů dlouhá a 4,5 metrů hluboká a vodní masa, ve které se zrcadlí strop, je tu tak klidná, že mám chvíli pochybnost, zda tu vůbec nějaká voda je.

„Voda z nádrže je mírně kyselá a pro zvýšení jejího pH se do ní na začátku přidává vápenná voda. Další chemická látka, koagulant, umožní sloučit drobné částice nečistot do vloček, které se usazují u dna nádrže, odkud se jako tekutý kal přečerpávají a odvádějí do kanalizace. V druhém stupni úpravy se voda zbaví zbylých vloček a nečistot pomocí pískových rychlofiltrů. Každý filtr je rozdělen žlabem na dvě části, které jsou naplněny silnou vrstvou křemenného písku – ten zachytí zbylé nečistoty. Na závěr se ještě upraví její vlastnosti, aby byla nejen čistá, ale měla i dobrou chuť a nepoškozovala vodovodní potrubí. Také se musí desinfikovat, aby zůstala nezávadná až k vodovodním kohoutkům. Desinfekční prostředek se vyrábí přímo zde v úpravně z roztoku potravinářské soli pomocí moderní technologie elektrochlorace. Do vody se přidávají i látky zabraňující korozi potrubí.“

Pohled na nádrže a tepelné čerpadlo, které využívá vodu na výrobu tepla pro vytápění areálu.

To není sníh, „vločky“ to však přeci jen jsou: Při rychlém míchání se nečistoty ve vodě destabilizují a vytvářejí mikrovločky, které se shlukují do větších vloček. Ty se pak usazují na dně nádrže, odkud se jako tekutý kal přečerpávají a odvádějí do kanalizace. Třetí snímek zachycuje granulovanou potravinářskou sůl, z jejíhož roztoku se elektrochlorací připravuje desinfekce, která se do vody přidává.

Při našem putování areálem narazíme občas na nějakého pracovníka. Provoz úpravný je plně automatizovaný a zařízení jsou ovládána pomocí počítačových systémů s vizualizací a dálkových sond pro řízení a nepřetržitou kontrolu. Jaké profese se tady vlastně uplatní?

„Pro obsluhu této úpravný potřebujeme hlavně zámečníky a elektrikáře, uplatní se tu i směnaři na velině. Pro práci zde je tedy výhodou technické vzdělání a zaměstnanci musí mít zdravotní průkaz.“

Jaroslav Fábera je jedním z 13 zaměstnanců tohoto provozu.

Vodohospodářské sdružení obcí – garant investiční a cenové solidarity

Když po prohlídce sedíme v pracovně Jaroslava Vojty, pokládám mu konečně otázku, která mi od začátku vrtá hlavou: Jak to vlastně je s vlastníkem této úpravný?

„Vodohospodářské sdružení obcí západních Čech zakládalo původně 32 obcí, dnes je jich už 132 a další a další obce do tohoto sdružení vstupují, např. když někde vyschnou studny a pro malou obec je náročné zajistit si cenově dostupné dodávky vody či získat na to nějakou dotaci. Sdružení naproti tomu funguje na principu investiční a cenové solidarity členů svazku, kdy každý starosta, ať už je obec jakkoliv velká, má jeden hlas. Cílem sdružení je jednotná správa a řízení obecních vodovodů a kanalizací a dalších zařízení v majetku obcí, které slouží výrobě a rozvodu vody i k odvodu a likvidaci odpadních vod.“

Obce, resp. starostové ve sdružení také stanovují cenu vody a rozhodují, kam se bude investovat. Cena vody, která je usměrňována státem, se stanoví tak, že se nejdříve zdůvodňují náklady a na základě toho se schválí zvýšení ceny vody třeba o korunu na celý další rok.“

Jak jste se k práci na úpravně dostal?

„Jako starosta jsem byl zvolen předsedou tohoto sdružení. Koneckonců jsem k tomu měl původní profesí coby strojní inženýr docela blízko. Po skončení starostování mi nabídli, zda bych chtěl nastoupit do pozice vedoucího, protože stávající vedoucí provozu úpravný vody 08 jih odcházal do důchodu. Dnes tedy řídím celé středisko s 36 zaměstnanci, zde ve Žluticích je nás 13, zbylí pracovníci působí na Tachovsku a Strážbrsku, kromě toho obhospodařujeme i úpravný vody ve Valči a Lišanech.“

Starosta se stará a má spoustu starostí – i po skončení své mise

Když se dívá na dnešní Žlutice, vrací se ve svých vzpomínkách a myšlenkách k době svého starostování. Tři volební období je přeci jen dlouhá doba...

„Byla to velmi náročná, ale zajímavá práce. Člověk se dostal k rozličnému dění, přičichl k různým oborům a setkal se a spolupracoval s nejrůznějšími lidmi. Jen je mi líto, že jsem pro město neprosadil více rozvojových programů. Myslím si, že jsem měl daleko více trvat na nové zástavbě a prodeji parcel – to je totiž budoucnost města. Potřebujeme zde mladé

lidi, děti... Žlutice jsou hezké město pro život, které má velký potenciál rozvoje. To, že lidé jezdí za prací nebo kulturou jinam, dnes není zásadní důvod, proč by se tu nedalo dobře žít. V době mého starostování začínaly dotace z EU a my jsme se nechali zahltit velkými projekty. Bohužel jedině, na co se nám podařilo získat evropské peníze, byla kotelna na biomasu. Chtěli jsme toho ale udělat více: rekonstrukci koupališť, sportovišť a náměstí, ale na ty jsme peníze nezískali. Před koncem svého úřadování jsme měli zpracované studie pro zástavbu, ale ty se asi ztratily.“

Divadlo je pro mne vášně

Jeho velkou zálibou je ochotnické divadlo, je značkařem Klubu českých turistů, pořádá akce pro sousedy, stále něco organizuje.

„Nedávno jsme se vrátili z národní přehlídky ochotnických souborů ve Vysokém nad Jizerou. Mají tam takovou mapu s provázky propojujícími dějiště přehlídky s místy, odkud soubory pocházejí. Na každém provázku je pak tolik korálků, kolikrát soubor na národní přehlídku postoupil. A Žlutičan je druhý nebo třetí, kdo jich má nejvíce. Na to jsme opravdu hrdí!“

Alena Faberová

Proč zčernala kašna na náměstí

Dohadů kolem tohoto problému bylo mezi občany poměrně hodně, proto se vedení města obrátilo na laboratoře Vodovodů a kanalizací Karlovy Vary a. s., které z odebraných vzorků provedly analýzu.

Ukázalo se, že nešlo o nějaké záměrně znečištění, ale o přírodní jev. Voda z kašny je mírně zakalená a obsahuje prachové částice, živé organizmy a v neškodné míře také určité množství kovů. Voda není závadná, není však vhodná k pití. V minulosti byla voda ošetřena sloučeninami obsahujícími komplexy mědi (projevuje

se to hnědou nebo hnědozelenou barvou), což v kombinaci s oxidanty nejspíš způsobuje zhoršování barvy vody. Černé povrchy na stěnách jsou pravděpodobně způsobeny usazováním organického materiálu z vody, ze vzduchu a ze stromů v okolí kašny.

Vzhledem k tomuto zjištění doporučuje Vodakva vypustit vodu z kašny do kanalizace a očistit povrch kašny jak mechanicky, tak chemicky. Nově napuštěná voda by měla být desinfikována na bázi peroxidu vodíku.

Kašna dnes

Víte – nevíte: Kamenná kašna zblízka

V roce 1994 byla kamenná kašna na Velkém náměstí zapsána na státní seznam kulturních památek jako součást městské památkové zóny Žlutice.

Kamenná kašna s asi dvacetiletými lípami (vysazenými v roce 1880), jak byla zachycena na dobové pohlednici zhruba z roku 1900. Zdroj: online

Roku 1880 byly v rozích nádrže v rámci úprav prostoru náměstí vysazeny čtyři lípy. Podle zápisu kroniky z roku 1929 byla kašna na náměstí v případě nezbytnosti čerpána motorem. Roku 1930 byl od Ferdinandy studny položen vodovod ke kašně na náměstí v délce 315 metrů a na druhou stranu k solnici v délce 155 metrů. Voda byla do kašny na náměstí pumpována ze studny elektromotorem a odtud rozváděna dále vodovodem. Náklady na celou akci činily více než 100.000 K.

V roce 1996 byla vodní nádrž restaurována na náklady města akademickým sochařem Petrem Záleským z Prahy.

Co víme o její pohnuté historii?

Velká kamenná kašna ve Žluticích je od neznámého autora a byla postavena v letech 1862–1863. Původně stávala na náměstí uprostřed města dřevěná nádrž z první poloviny 19. století. V zimě roku 1840 byl tak velký chlad, že veškeré kašny a vodovody zamrzly až na zem. V roce 1855 bylo uděleno povolení položit vodovod z dnes již zchátralého hospodářského dvora do nádrže na náměstí. Na počátku roku 1862 rozhodlo městské zastupitelstvo o vybudování nové kamenné kašny na náměstí.

V letech 1862–1863 byla poté na místě původní dřevěné nádrže v ose s barokním sloupem se sousoším

Nejsvětější Trojice vystavěna nová velká kamenná kašna s celkovým nákladem 3.000 zlatých rakouské měny.

Pohled na kašnu se vzrostlými stromy z roku 1982. Zdroj: online

Není ve městě jediná

Ve Žluticích se nacházelo daleko více lokálních zdrojů vody. Svědčí o tom i další kašny, na které v tomto městě můžeme ještě dnes narazit. Dnes už jsou ve zchátralém stavu a neslouží svému původnímu účelu. Přinášejí však svědectví o tom, jak pečlivě obyvatelé města v minulosti řešili zásobování vodou a jak složité bylo vodu ve svažitém terénu k lidem ve městě přivést.

V roce 1877 byla postavena u zdi dvora domu kupce Richtera na křižovatce tehdejší Chyšské a Křížové ulice uprostřed města tato malá kašna. Ve 2. polovině 19. století byla nad kašnou vybudována nová ohradní zeď. Neudržovaná kašna postupně chátrala, dnes už zůstává prázdná.

Tato menší kamenná kašna byla vybudována v roce 1877 u zdi farní zahrady nad kostelem sv. Petra a Pavla uprostřed města. V roce 1973 byla kašna upravena – nad zadním roubením byl osazen mohutný chrlič v podobě koně od italského sochaře

Ambrozia Petruzzioho z 80. let 17. století pocházející z areálu zbořeného zámku.

Velká kamenná kašna na dolním konci svažitého Malého náměstí byla vybudována na místě původní dřevěné vodní nádrže v roce 1839. Je částečně poškozená a ani tato kašna už neslouží svému původnímu účelu.

Tuto dnes již prázdnou kamennou kašnu postavenou v roce 1879 najdete naproti staré obecné škole čp. 37 na křižovatce za farním kostelem sv. Petra a Pavla. Ve 20. století kašna postupně chátrala.

Co se jedlo a pilo v našem kraji za císaře pána aneb Historie stravování a tradiční pokrmy

Žlutická fara, čtvrtek 30. 11. 2023 od 17 hodin

Přednáší Mgr. Miloš Bělohlávek

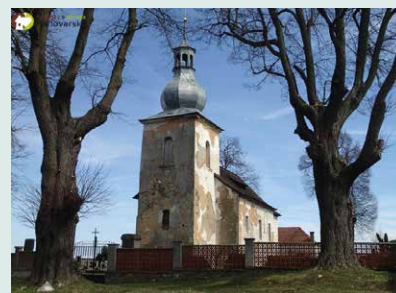
Ve Žluticích začíná být krásnou tradicí, že se vítá advent i na žlutické faře. Letos bychom vás všechny rádi pozvali na čtvrtek 30. listopadu od 17 hodinu. Příjemné setkání s předvánočními dobrotami opět spojíme s trochou poznání díky přednášce oblíbeného historika Mgr. Miloše Bělohlávka. A čím se vás chystá překvapit tentokrát?

„Člověk nežije, aby jedl, ale přesto je jídlo důležitou součástí našeho života. A u našich předků to nebylo jinak! Pojďme se podívat na to, co se vařilo a jedlo v našem regionu v minulých staletích. Dozvíte se, jak se k nám dostaly brambory, jak často se jedlo maso a jakému pokrmu dali jméno francouzští vojáci.“

Přijďte, těšíme se na vás!

P. Mgr. Pavel Kavec (ŘK farnost Žlutice)
Mgr. Helena Plítzová (starostka Města Žlutice)
MUDr. Hana Hnyková (Muzejní spolek Žluticka)

Dny evropského dědictví i u nás

Raně gotický, barokně upravovaný kostel stojící na půli cesty ze Žlutic do Verušic slouží dnes jako hřbitovní kostel.

V neděli 17. září 2023 se Žlutice díky paní Hance Hnykové připojily k národní akci s názvem „Dny evropského dědictví“.

Co jsou Dny evropského dědictví? Tyto dny každoročně otevírají po celé České republice široké veřejnosti brány nejzajímavějších památek, budov, objektů a prostor, včetně těch, které jsou jinak zčásti nebo zcela nepřístupné. Tento rok se poprvé, a doufáme, že ne naposledy, otevřely dveře kostela svatého Mikuláše na hřbitově u Verušic. Byla připravena prohlídka kostela i márnice, pár slov z historie objektu, drobné občerstvení.

Děkujeme za skvělou účast na akci (cca 30 osob, které přišly cíleně a 10, které se přidaly při návštěvě hřbitova). Zajímavosti, které návštěvníci mohli objevovat, stály určitě za to.

Anežka a Romana Veselých

Dítě musí učitelům věřit

Víc než na metodách záleží na atmosféře

Představte si třídu, kde si děti v pondělí ráno sednou do kruhu, povídají si, jak se měly o víkend, a pak se rozdělí do pěti skupin. Každá skupina si vybere jedno z pěti témat, které pro ně paní učitelka na tento týden připravila. První dvě hodiny pak probíhá „tradiční“ výuka, další dvě hodiny děti pracují projektově ve skupinách na vybraném tématu. Následující dny v týdnu probíhají obdobně, jenom témata pro projektovou práci mezi skupinami „rotují“. Děti tak za týden proberou vše, co je v plánu, jenom trochu jinak, autonomně: mají prostor pro bádání, samostatnou práci a kreativní ztvárnění zpracovávaného tématu.

Tento či podobný obrázek není ve školách ojedinělý, a to i navzdory aktuální kritice našeho školství v oblasti metod vzdělávání. Kreativita učitelů a využívání motivujících metod a forem vyučování v našich školách není nic nového pod sluncem a samotní učitelé v naprosté většině vykonávají svou práci kompetentně a s velkým nasazením.

celý týden. Nebylo proto asi příliš na místě se ptát, jak se cítí a co zrovna dělá....

„Seznamuji se s kolektivem i dětmi, řeším provozní záležitosti a plním úkoly, které hoří. Co nejdříve bych chtěla proniknout do vzdělávacích programů tříd. I když jsem se na to dívala zatím jen zblízka, líbí se mi, je na tom vidět tvořivost a kreativita, což je mi blízké. Vnímám, že paní učitelky jsou zkušené pedagožky, snaží se uplatňovat své tvůrčí schopnosti a práce je baví.

Co je nejen v této nové pozici vaším profesním krédem?

„V práci prosazuji pracovní svobodu, kterou musí člověk mít, aby rád a dobře pracoval. Lidé musí cítit podporu a mým úkolem je vytvářet jim optimální pracovní podmínky a motivovat je. Nejsem zastáncem příkazů a ultimát – práce v mateřské škole je hlavně o spolupráci a vzájemné komunikaci. Určitě budeme pokračovat v tom, co bylo zavedeno a dobře funguje. A časem se ukáže, zda by bylo možné přijít s něčím novým.“

Když mluvíme o komunikaci a spolupráci, nelze zapomenout na rodiče.

„Vždy jsem se snažila přistupovat

Jednou z pedagožek, která se již několik desetiletí zabývá hledáním a uplatňováním alternativních didaktických metod pro zprostředkování učiva svým žákům, je **nová ředitelka žlutické mateřské školy Jitka Růžičková**. Na svém profesním kontě má spoluautorství učebnice Čtení genetickou metodou, je propagátorkou vzdělávacího programu Začít spolu, který nabízí prostor pro kreativní učení, samostatné myšlení a zodpovědnost dětí za sebe sama a svoji práci. A který baví nejen děti, ale i učitele.

Už jako malá si Jitka Růžičková hrála se setrou na školu a jako asistentka pomáhala vést malé děti v kroužcích Sokola. A když se rozhodovala, kam jít na střední školu, měla jasno: práce s dětmi a pedagogika měly jasnou prioritu. Za 40 let pedagogické práce pak vystřídala řadu škol a jejíma rukama prošly stovky dětí na prvním stupni základní školy, ale i v mateřských školách. Každá tato štače pro ni byla novou didaktickou inspirací. A kde se cítila jako učitelka nejlépe? „Po svém působení v Manětíně a v Bezvěrově, kde jsem nějaký čas řídila malotřídku, jsem nastoupila na základní školu zde ve Žluticích. Měla jsem první a druhou třídu a těch 17 let, které jsem tu strávila, pro mne bylo nejkreativnějším a nejlepším obdobím mého profesního i osobního života: tady jsem se pedagogicky vycvičila a mohla jsem svobodně využívat všechny ty

alternativní metody práce s dětmi, které mi dodnes imponují.“

Když skončila její mise na zdejší základní škole, vrátila se na 4 roky do Bezvěrova a později působila ve škole pro sluchově postižené děti. Vystudovala speciální pedagogiku a nakonec se nechala zlanřit pro práci v mateřské škole. A pak uspěla ve výběrovém řízení na ředitelku mateřské školy ve Žluticích.

V době, kdy jsme spolu připravovaly tento rozhovor, byla Jitka Růžičková na nové pozici ředitelky, kterou navštěvuje 93 dětí a kde pracuje 8 pedagožek a další personál, teprve ne-

Jitka Růžičková je ve své nové funkci ředitelky MŠ ve Žluticích jen krátkou dobu, ale s dětmi i ostatními pracovníky se už dobře sblížila. Foto J. Borecký

k rodičům s klidem, ať už byla situace, kterou jsme řešili, jakkoliv náročná. Důležité je, aby se rodiče, když se něco s jejich dítětem děje, nezdráhali přijít a nebáli se s námi o problému mluvit. Řešit problém někde venku na ulici nepomůže. Rodiče vždycky chtějí pro své dítě to nejlepší a jediné při vzájemné komunikaci si můžeme vysvětlit, proč třeba některé věci děláme tak, jak je děláme, a jak bychom se mohli při výchovném působení na dítě navzájem podporovat. Např. při nástupu dítěte do mateřské školy by rodiče měli respektovat adaptační program, aby děti měly čas si na nové prostředí a lidi zvyknout, necítily se tu opuštěné a chodily sem rády.

Myslíte si, že dnešní děti jsou jiné, než bývaly děti dříve?

Životními zkušenostmi a „studiem života“ se díváme na svět jinak. Děti zůstanou vždycky dětmi s jejich potřebou lásky a péče. Ale svět, který je obklopuje a utváří, se prostě změnil: žijeme v digitální době, rodiče jsou většinou velmi vytiženi a mají na děti málo času, doba je hektická, lidé mají spoustu možností, které dříve neměli. Ale také přibyla řada problémů. Např. děti mají daleko častěji než dříve problém s řečí. Když jsem dříve učila v 1. třídě, přišlo tam nejvýš jedno dítě, které špatně mluvilo. U předškoláků, kde jsem na předchozí pozici působila pět let, byly minimálně tři čtvrtiny dětí v jedné třídě, které měly nějaké problémy v rovině jazyka – fonetické, lexikální, pragmatické. Myslím si, že rodiče často mluvní výchovu podceňují. Přitom s rozvojem mluvení a řeči souvisí rozvoj myšlení, fantazie a všech kognitivních funkcí dítěte.“

Při našem povídání jsme se dotkly ještě celé řady dalších témat týkajících se předškolního vzdělávání. Ze všeho nejvíce mi však ještě dlouho po rozloučení rezonovala docela prostá slova, která Jitka Růžičková pronesla na závěr: „Jsem pedagogický optimista a moje práce mi vždycky dávala smysl.“ A vlastně totéž přeje nové paní ředitelce v práci ve žlutické mateřince i my.

Alena Faberová

Mateřská škola se může pochlubit velkou zahradou s úžasným zázemím pro venkovní radovánky dětí: Myšky, Berušky, Žabičky, Včelky a Krtečci tu mají dostatek místa pro volné aktivity i společnou činnost.

Foto archiv

SPORT

Fotbalový podzim za polovinou

Zápas mezi TJ Sokol Žlutice a TJ Skalná dopadl nerozhodně 2 : 2, nabídl ale řadu velmi fotogenických okamžiků, jak ukazuje snímek Jana Boreckého.

S postupujícím podzimem si i fotbalová sezóna přehoupla do své chladnější části. Oba naše dospělé týmy dále procházejí soutěžemi se střídavými výsledky.

Áčko trápí celý podzim zejména to, že se nedaří odehrát zápasy v kompletní sestavě. V každém zápase týmu chyběli minimálně dva hráči (častěji však více) základní sestavy. A další hráči stále nastupovali s určitými omezeními a zdravotními limity. To vše znamenalo velké oslabení zejména pro týmový útok. Náhradníci se sice snaží, trénují a zlepšují se, ale zatím nedosahují kvalit pro krajskou A. třídu. A je to skutečně znát. Důkazem je i to, že jsme dosud nastříleli pouze 14 branek v deseti zápasech. To je málo. Ve vyrovnané tabulce poradí se sice v tuto chvíli držíme upro-

střed, ale vše může být rychle jinak. Naše ambice jsou však větší.

U B týmu panuje mnohem větší spokojenost. Je to tým, kde většina hráčů hraje opravdu pro zábavu, vedle několika zkušených nastupuje řada mladých kluků, týmu se celkem daří, diváci chodí kluky podpořit. Další očekávání od tohoto týmu zatím není třeba.

Za velké podpory svých rodičů a dalších blízkých pokračují také soutěže žákovské. Trenéři to často s dětmi nemají jednoduché, ale důležité je, že i tady přibývají zájemci o fotbal a začínají s ním své první fotbalové výhry i porážky.

Aktuální informace, výsledky a fotografie z dění ve žlutickém fotbale najdete na klubovém webu.

Luděk Svoboda

Těsto, med a červená barva

Studenti a učni lesnictví z celé republiky předvedli ve Žluticích svoje znalosti a dovednosti v bezpečnosti práce a poskytování první pomoci

Soutěž organizuje Odborový svaz pracovníků dřevozpracujícího odvětví, lesního a vodního hospodářství ČR a spoluorganizuje naše žlutická lesnická škola. Mezi těmi, kteří se finančně podíleli, bychom našli například Lesy České republiky a Karlovarský kraj. Záštitu nad akcí převzal sám ministr zemědělství. Podle slov Petra Dvořáka je však další pokračování soutěže v ohrožení pro nedostatek peněz.

Tak doufejme, že se tradici podaří udržet, vždyť pokud by se touto akcí podařilo, že v budoucnu někdo z dnešních účastníků dokáže při úrazu poskytnout účinnou první pomoc a zachrání lidský život, tak to stálo za to.

Text a foto: -od-

V areálu Střední lesnické školy Žlutice proběhlo v pátek 20. října 2023 již 5. celostátní kolo soutěže „Bezpečné dny v práci“. Studenti a učni lesnictví v průběhu soutěže předvedli svoje teoretické znalosti a hlavně praktické dovednosti v bezpečnosti práce.

Lesnictví je tradičně velmi rizikový obor, a proto znalost bezpečných postupů a dovednost poskytnutí kvalitní předlékařské první pomoci může velmi účinně předcházet pracovním úrazům či alespoň minimalizovat škody na zdraví postižených. Učni a studenti v teoretických úkolech měli na předložených fotografiích

hledat například chyby při skládcevaní dříví nebo podle pařezu poznat špatnou či dobrou práci dřevorubce. Praktické soutěžní úkoly se zaměřily na poskytnutí laické první pomoci při typických úrazech v lesnictví, jako například ošetření řezné rány od motorové pily, bezvědomí či třeba zlomenina nohy. Pro věrohodnost se organizátoři postarali o dokonalé namaskování figurantů právě pomocí odpalovaného těsta a obarveného tekutého medu. Jak sdělil hlavní organizátor soutěže, Ing. Petr Dvořák z Odborového svazu pracovníků dřevozpracujícího odvětví, lesního a vodního hospodářství ČR, stalo se v jednom z minulých ročníků, že soutěžní družstvo přiběhlo na stanoviště ošetření řezné rány a jeden ze soutěžících nevydržel pohled na umělou krev vytékající z otevřené rány a omdlel. Pro organizátory pak nastal okamžik skutečného poskytnutí první pomoci.

Vítězem letošního kola mezi družstvy se stalo družstvo ze Žlutic. Mezi oceněnými jednotlivci se na prvních třech místech umístila pouze děvčata. Je tedy vidět, že ženský element zvládá jak první pomoc, tak lesnickou technologii lépe než muži.

Simulace řezné rány

Úraz pilou

Studujeme zadání

Navštívili jsme naučnou stezku Jáchymovské peklo

Ve středu 4. října se žáci 9. ročníku naší ZŠ zúčastnili exkurze na naučnou stezku Jáchymovské peklo. Kromě našich vyučujících nás provázel i průvodce ze spolku Političtí vězni. Trasa dlouhá 6 kilometrů začínala u zkušební stoly č. 1. Zde měli deváťáci možnost se dostat do podzemních prostor spojených s krutostmi prací v komunistických lágrech z padesátých let. Cesta dále vedla přes místa jednotlivých bývalých pracovních táborů založených kolem Jáchymova.

Na konci exkurze se žáci zastavili v bývalé řetízárně. To byla bývalá řetízková šatna tábora Rovnost, který patřil mezi největší z osmnácti československých trestaneckých pracovních táborů zřízených komunistickým režimem k těžbě uranu pro sovětský jaderný program. V troskách budovy byl žákům představen plán na rekonstrukci tohoto historického místa. V rámci exkurze se deváťáci dozvěděli spoustu důležitých informací a připomněli si jednu velmi smutnou kapitolu naší historie.

Anežka Veselá a Sabina Šlaufová, 9. třídy

Školní klub nabízí zajímavé aktivity pro všechny

Smažení palačinek přilákalo i děti, které do klubu a družiny nechodí

Od nového školního roku škola upravila fungování školního klubu tak, aby všichni, kdo mají zájem, mohli v klubu trávit nejenom volné hodiny, ale také se zapojit do pravidelných i nepravidelných akcí a aktivit, které vychovatelky klubu pro děti připravují na každé odpoledne. Střídají se akce typu tvořivých dílen, vaření, zdravotní, sportovní i jiné hry a řada dalších. Díky zapojení školy do projektu z NPO tyto možnosti nabízíme i dětem, které se jich běžně účastnit nemohou. Rádi bychom tedy získali další děti pro smysluplné trávení volného času. Jedná se vlastně o určitou alternativu za stálé zájmové kroužky.

Jedna ze zajímavých prvních akcí proběhla 9. října 2023. Na tento jsme den naplánovali smažení palačinek. Účast dětí byla hojná, všichni měli chuť ukázat své kuchařské dovednosti. Přišli i děti, které klub či druž-

nu běžně nenavštěvují, a proto byla nutnost neustále doplňovat těsto, které děti připravovaly. Vše probíhalo s šikovností mistrů kuchařů, a tak se

všichni dočkali toho nejlepšího. S velikou chutí všechno zbaštili a velice si pochutnali.

Vendula Bónová

Exkurze k volbě povolání

V rámci přípravy na budoucí povolání jsme 12. 10. 2023 navštívili Střední průmyslovou školu v Ostrově.

Každoročně se na této škole za podpory Karlovarského kraje pořádá akce „Kam po ZŠ“. Vycházející žáci zde mohou navštívit „vystavované“ střední školy z Karlovarského kraje. Střední školy měly ve třídách připravenou prezentaci školy, ukázky práce žáků a zástupci škol předávali informace vycházejícím žákům.

Akce byla perfektně připravena, a proto chceme touto cestou podě-

kovat pořadatelům a Karlovarskému kraji za možnost se účastnit.

Věřím, že se akce líbila i vycházejícím žákům. V budoucnu nás ještě čekají další podobné akce k výběru střední školy.

Tři zastávky s T. G. Masarykem na Karlovarsku

Ohlédnutí za výročí vzniku samostatného Československa

Vznik Československa nebyl většinou obyvatel Karlovarska, které tvořili v naprosté převaze Němci, přijímán tak nadšeně jako třeba v Praze. Na životě lidí ve městech i na venkově se navíc negativně podepsala světová válka a stále ještě řadící španělská chřipka. Obyvatelé se snažili přežít hlad a bídu, všude se šmelilo, lidé z měst vyjížděli na venkov, odkud pašovali hlavně potraviny. Němci tomu tehdy říkali Hamsterfahrten (hamster – křeček).

Politická situace byla velmi složitá, protože Němci v pohraničních oblastech Československa očekávali právo na sebeurčení a maximální autonomii pohraničního území Čech a Moravy. Usilovali o vytvoření autonomní provincie Deutschböhmen. V březnu 1919 proběhly v československém pohraničí demonstrace, při kterých došlo ke střetům s četnictvem a armádou a které si vyžádaly přes 50 lidských životů.

„Byl to hrozný začátek pro soužití Čechů a Němců,“ řekl kdysi karlovarský historik Stanislav Burachovič.

Politická i ekonomická situace se však pomalu stabilizovala. Postupně se upravující soužití Čechů a Němců však zcela narušil nástup nacistů, kteří využili nezaplněných ambicí sudetských Němců, což v důsledku vedlo na podzim roku 1938 k připojení sudetských území ke Třetí říši.

Vznik samostatného Československa je neodmyslitelně spojen s osobností prvního československého prezidenta Tomáše Garrigue Masaryka (1850–1937). Ten navštěvoval Karlovarsko v rozmezí let 1923–1933, kdy pobýval v Karlových Varech a Jáchymově. Zdejší lidé si jej oblíbili, a i on tak přispěl k tomu, že se vztahy mezi místními Němci a Čechy aspoň na krátkou dobu stabilizovaly.

Jaké stopy zanechala tato osobnost v našem regionu?

Návštěvy Karlových Varů

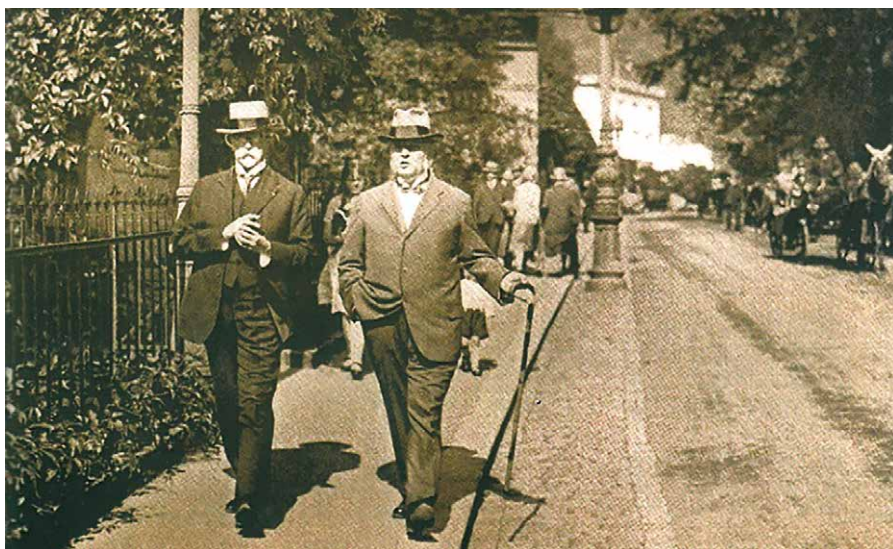
Prezident Masaryk pobýval v Karlových Varech v rozmezí let 1923–1933 celkem osmkrát, nedoložena je jeho návštěva v roce 1914. Lázeňské město si velmi oblíbil a vrátil se sem pravidelně, nejen za odpočinkem, ale ve zdejším azylu absolvoval množství návštěv a jednání (pobýval s ním premiér Švehla i ministr Beneš a představitelé vládní „pětky“, přijížděla za ním řada zahraničních celebrit), vyřizoval obsáhlou korespondenci a psal zde své válečné paměti i sérii aktuálních článků, zajímal se o místní národnostní problémy, nabádal, aby lázeňská klientela byla rozšířena o střední vrstvy, navštívil řadu podniků a účastnil se mnoha společenských událostí...

Jeho lázeňský pobyt býval vždy skromný. Nejraději vyjížděl na koni nebo vycházel do okolních lesů. Častým cílem Masarykových toulek po okolí byla romantická lesní restaurace Svatý Linhart,

kde se dne 28. července 1924 zapsal do pamětní knihy hostů. Místní specialitou byl smažený pstruh, vynikající štrúdl a v létě se zde podávalo výborné pivo. Projížďky na koni v lázeňských lesích byly pro Masaryka samozřejmostí.

Pomník prvního československého prezidenta od karlovarského akademického sochaře Jana Kotka byl odhalen v roce 2007 na prostranství před Skleněným palácem na nároží ulic T. G. Masaryka a Dr. Davida Bechera. Původně chtěli karlovarští radní získat Masarykův pomník za přibližně milion korun od města Mělník, které vlastní sádrový odlitek Masarykovy sochy z roku 1936 od Vincenta Makovského spolu s povolením zhotovit z odlitku pět bronzových soch. Z dohody však nakonec sešlo, jelikož mělničtí radní použít odlitku na novou

sochu nepovolili. Město Karlovy Vary se poté rozhodlo pro zhotovení vlastní. Bronzový odlitek Kotkovy sochy byl vytvořen v říjnu roku 2007 v umělecké slévárně v Horní Kalné u Vrchlabí na Trutnovsku. Město Karlovy Vary za dílo zaplatilo zhruba 2,5 milionu korun. Slavnostní odhalení pomníku proběhlo dne 15. září 2007 při příležitosti sedmdesátého výročí Masarykovy úmrtí. Slavnosti se kromě autora, zástupců města Karlovy Vary a Karlovarského kraje a široké veřejnosti zúčastnila rovněž Charlotta Kotíková, Masarykova právnička.

Pobyty v Jáchymově a výlety do Krušných hor

První československý prezident navštívil město Jáchymov celkem sedmkrát, a to během svých pobytů v Karlových Varech, ze kterých tudy zajížděl rovněž na nejvyšší vrchol Krušných hor Klínovec. Již na počátku roku 1930 proto vznikl v Jáchymově výbor na postavení pomníku prezidentu osvoboditeli při příležitosti 80. výročí jeho narození. Prostředky na vytvoření pomníku byly získávány díky pořádání nejrůznějších akademii, plesů a tombol a sbírek mezi obyvateli kraje, lázeňskými hosty a místními podniky a spolky.

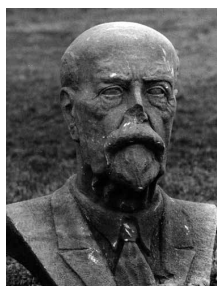
Dne 7. března 1930 během svého léčebného pobytu v Jáchymově oslavil Masaryk v hotelu Radium Palace své osmdesáté narozeniny. Následujícího dne, 8. března 1930, byla na veřejném lázeňském domě slavnostně odhalena pamětní deska T. G. Masaryka za hojně účasti pracovníků místních

dolů a obyvatel města i celého kraje. Průvodní řeči oslavující hlavu státu jako patrona vznikajících lázní tehdy přednesli v češtině vedoucí lékař Dr. August Pirchan a v němčině vysoký rada okresního úřadu Dr. Georg Loser. Na závěr slavnosti přednesla hornická kapela československou státní hymnu. Pomník TGM, jehož autorem byl akademický sochař Ladislav Šaloun z Prahy a náklady na jeho vytvoření činily 92.000 korun, byl poté slavnostně odhalen 24. srpna 1930 na prostranství u budovy ředitelství lázní v lázeňské čtvrti. Akce se konala pod patronací ministerského předsedy a ministrů zdravotnictví a veřejných prací za velké účasti místních občanů i obyvatel kraje. Doprovodný program zajistila hudba pěšího pluku z Chomutova a letka Leteckého pluku z Chebu. Patrně po připojení pohraničí k nacistickému Německu

a následné okupaci v době po roce 1938 byl však následně pomník zničen nebo odstraněn.

Pohnutý osud busty T. G. Masaryka v Protivci

Nalezená busta po čištění v roce 1990

Busta prvního československého prezidenta v Protivci byla vytvořena na přelomu let 1947–1948 z podnětu místních obyvatel a jejím zhotovitelem byl amatérský sochař Václav Koblížek z Karlových Varů.

V roce 1951 byl u pomníku vysazen stříbrný smrk, zakoupený žlutickým městským národním výborem. Samotný pomník však nebyl následně udržován a chátral. Okolí postupně zarostlo, dřevěné oplocení se rozpadlo, betonové sloupky byly rozebrány. Děti hrající si v okolí pomníku pak prý urazily bustě nos.

Někdy na přelomu let 1964–1965 byla nakonec Masarykova busta za nejasných okolností z podstavce odstraněna. V osmdesátých letech 20. století začal po osudu busty pátrat místní občan František Kubeš. Okolí pomníku bylo v té době již zcela zarostlé náletovými křovinami a většina starousedlíků ani v šedesá-

tých letech nezaregistrovala, že busta zmizela. Pan Kubeš spolu s otcem několik týdnů kopal v širokém okolí pomníku, avšak bezvýsledně.

V březnu roku 1990 se začalo kopat bezprostředně u paty pomníku, kde 22. března 1990 byla nakonec busta nalezena, dopravena do nedalekého dvora, očištěna a nafocena. Již příští týden přivezl František Švarc lešení a spolu se synem a otcem Kubešovými osadili bustu zpět na podstavec. Následně byly provedeny její opravy, zejména modelace uraženého nosu ze speciálního cementu. V okolí pomníku bylo vybudováno nové oplo-

Po obnově pomníku v roce 1990

Znovupostavení busty v roce 2002

cení a po stranách podstavce vysazeny dva jalovce. V říjnu 2006 dva členové Muzejního spolku Žluticka vysadili u pomníku dvě lípy. Slavnostní znovuoživení obnoveného pomníku T. G. Masaryka proběhlo 27. října 1990. Dne 27. ledna 2002 byl pomník poškozen během silné vichřice větvemi vyvráceného stromu. Kromě podstavce i busty bylo poškozeno rovněž oplocení a zlomena jedna ze dvou původně vysazených lip. Po drobných opravách byla busta znovu za pomoci jeřábu instalována na vrcholu podstavce. Rekonstrukční práce opět vedl František Švarc. Od roku 2002 probíhají u pomníku každoročně oslavy vzniku republiky dne 28. září.

*Zpracovala A. Faberová,
zdroj: Karlovarské muzeum, Památky
a příroda Karlovarska – online*

Předání cen soutěže Pošlete vzkaz příběhem

spolupráci s výtvarným oborem ZŠ a ZUŠ Žlutice a paní A. Vaňatovou.

Druhý ročník soutěže pro děti a seniory „Pošlete vzkaz příběhem“ vyhlásila v březnu Všeobecná zdravotní pojišťovna. Děti si měly nechat vyprávět od starších lidí zajímavý životní příběh a kreativně jej zpracovat.

„Mezigenerační dialog je náročné téma v osobní rovině i ve společnosti. Chtěli jsme to změnit. Senioři jsou nositeli moudrosti, zkušeností i historie. Mohou nám, a v tomto projektu dětem, svými příběhy zprostředkovat vzpomínky a zkušenosti z perspektivy

lidí, kteří už toho mají mnoho za sebou,“ řekla Ing. Halina Trsková, místopředsedkyně představenstva Pojišťovny VZP, a. s.

Soutěž přispěla nejen k mezigeneračnímu porozumění, ale děti si mohly i uvědomit, kolik skvělých lidí kolem sebe máme. Pomocí příběhů předávali senioři dětem své životní zkušenosti a moudrosti. Zpracování příběhu pak u dětí rozvíjelo fantazii a schopnost naslouchat.

Projektu se zúčastnilo více než 500 soutěžících v celé ČR a na výhrách rozdělila VZP přes 400 tisíc Kč.

Lenka Skačanová

Dne 5. 10. 2023 proběhlo v prostorách infocentra a knihovny slavnostní předání cen z projektu Mezigenerační PVZP „POŠLETE VZKAZ PŘÍBĚHEM“, který ve Žluticích realizovala naše knihovna ve

Výzva pro pamětníky historických Žlutic

Hledám pamětnice a pamětníky, kteří zažili Žlutice především v poválečných a padesátých letech, ale i v pozdějších socialistických letech.

Ráda bych s nimi vedla rozhovory pro vznikající projekt, který mapuje kompletní historii města od prvních zmínek prakticky do současnosti. Jeho výstupem bude vydání knihy o historii Žlutic, na jejímž vzniku se podílí kolektiv autorů pod vedením doc. PhDr. Jana Kiliána. Ten je autorem řady titulů, jen namátkou můžeme zmínit v edici Zmizelá Čechy – Mělník, dále Filip Fabricius z Rosenfeldu a Hohenfallu, Mělnická kronika Jana Josefa Albrechta ze sklonku baroka atd. Aktuálně je připravována obdobná publikace věnovaná historii Rabštejna nad Střelou.

V knize o historii Žlutic se budu věnovat poválečné kapitole od roku 1945. Svědectví pamětníků je klíčové a dodává publikaci na autentičnosti a čtivosti.

Děkuji za spolupráci!

Mgr. Pavla Králová
tel. 776 712 226
pk.pavla.kralova@gmail.com

Senioři se opět dobře bavili

Ve čtvrtek 12. 10. 2023 se konalo již tradiční podzimní posezení seniorů. Na úvod se v kulturním programu se svými skladbami představily děti z MŠ Žlutice a ZŠ a ZUŠ Žlutice. K tanci a poslechu zahrál oblíbený pan Žákovec.

Připraveno bylo bohaté občerstvení a také káva a čaj se sladkým dezertem. Nikdo neodešel s prázdnou, každý z přítomných seniorů si domů odnesl malý dárek věnovaný městem Žlutice.

Alena Adámková

Dotace na výměnu kotlů pro nízkopříjmové občany

Máte poslední možnost vyměnit nevyhovující kotel s podporou dotace. Po 1. září 2024 již nebude možné kotle 1. a 2. emisní třídy provozovat!

Krajský úřad Karlovarského kraje oznamuje, že byl zahájen příjem žádostí o dotaci na výměnu nevyhovujících kotlů na pevná paliva. Příjem žádostí bude probíhat do 30. 8. 2024 nebo dokud nedojde k vyčerpání alokace.

Máte jedinečnou šanci: K dnešnímu dni má kraj volné nevyčerpané prostředky ve výši více než 28.255.000 Kč a pouze 27 evidovaných žádostí.

Kdo může žádat o dotaci:

Žádat o podporu může občan kraje, který má kotel na pevná paliva s ručním přikládáním v rodinném domě (včetně trvale obývaných staveb pro rodinnou rekreaci) a v bytových jednotkách bytových domů a dále splňuje tyto podmínky:

- Žadatel a všichni členové jeho domácnosti pobírají ke dni podání žádosti o dotaci starobní důchod

nebo invalidní důchod pro invaliditu 3. stupně

- Žadatel (nebo některý z členů jeho domácnosti) v období od 1. 1. 2022 do doby podání žádosti o dotaci pobíral příspěvek na bydlení (není nutné, aby příspěvek pobíral po celou dobu).

Podpora žadatelům bude poskytována formou dotace ve výši až 95 % ze způsobilých výdajů dílčího projektu s maximální hranicí až 180 000 Kč dle zvoleného typu zdroje. Na výměnu kotle bude možno získat část prostředků zálohově.

Veškeré informace a podrobnosti programu naleznou občané na webových stránkách projektu: <https://kotliky.kr-karlovarsky.cz>.

Pracovníci krajského úřadu jsou rovněž připraveni osobně přijet do Žlutic za případnými zájemci a zprostředkovat zájemcům veškeré potřebné informace včetně pomoci s podáním žádosti.

V případě nejasností či dotazů se obraťte na kontaktní osobu Agátu Holou, e-mail: agata.hola@kr-karlovarsky.cz, tel.: 354 222 214.

POLICIE ČR INFORMUJE

Chodci jsou v silničním provozu ti nejzranitelnější BUĎTE VIDĚT!

Vidět a být viděn je základní pravidlo bezpečnosti na silnicích, které platí pro všechny účastníky silničního provozu. Za snížené viditelnosti to platí dvojnásob.

Chodci

Říjnové mlhy mohou znepříjemnit jízdu nejen řidičům, ale nebezpečné jsou i pro chodce. Ti by měli ve vlastním zájmu dbát na to, aby jejich oblečení bylo opatřeno nějakým reflexním prvky nebo doplňkem z fluorescenčních materiálů, které zvyšují světelný kontrast vůči pozadí, a prodlužují tak vzdálenost, na jakou může řidič chodce zaznamenat. Dobré je také nosit oblečení jasných barev, které je lépe viditelné v šeru, ve tmě či v mlze. Zvláště opatrní by měli být chodci při pohybu na komunikacích za soumraku a za svítání.

Bezpečná jízda na podzim

Řidiči by tak měli počítat s nepříznivým počasím, zvýšit opatrnost a přizpůsobit tomu také svou jízdu na komunikacích. Spadané listy, vlhkost, ale i přízemní mrazíky mohou být velmi nebezpečné. Projíždíte-li rizikovými úseky, dodržujte bezpečnou vzdálenost mezi vozidly – budete mít více času na reakci. Podzim je z pohledu dopravních nehod rizikovým obdobím i pokud jde o nehody zaviněné srážkou se zvěří. Statistiky uvádějí, že nejčastěji dochází k takovýmto nehodám dvě hodiny po západu slunce a hodinu před jeho východem. Při projíždění kolem lesů, polí a luk je důležité dodržovat povolenou rychlost. Případné neštěstí tak lze odvrátit včasným brzděním. Pokud zvěř vidíte již v dáli stát uprostřed silnice, bezpečný a rychlý průjezd vám zajistí zhasnutá dálková světla, aby neoslňovala zvěř.

Prevence

Každý rok realizují policejní preventivní akce zaměřené na viditelnost chodců. Potkat je můžete od října po celém Karlovarském kraji, především na místech, která jsou pro chodce nebezpečná. V rámci těchto akcí je prioritou naučit chodce používat reflexní prvky a připomenout jim, jak být nejlépe vidět. Od policistů pak mohou obdržet různé reflexní předměty, jako např. reflexní pásy, blikající odrazky, blikající pásy apod.

kpt. Bc. Zuzana Churaňová

Sousoší Nejsvětější Trojice se dočkalo opravy

Srdečně zveme všechny zájemce na

**Setkání u sousoší
v neděli 12. listopadu
2023 v 10 hodin
na návsi ve Verušicích.**

Nově opravenému sousoší Nejsvětější Trojice požehná pan farář Pavel Kavec.

Přijďte si popovídat u kávy a zároveň se potěšit další opravenou památkou v našem kraji.

P. Mgr. Pavel Kavec (ŘK farnost Žlutice)
Mgr. Helena Plitzová (Město Žlutice)
MUDr. Hana Hnyková (MSŽ)

Pozdně barokní sousoší Nejsvětější Trojice nechal zřídit v roce 1774 Adam Klíba na rozcestí při bývalé cestě k poutnímu kostelu Navštívení Panny Marie ve Skokách přes údolí říčky Střely západně od vsi Verušice

(něm. Gross Werscheditz). V době před rokem 1945 patřila plastika k usedlosti čp. 10 Adolfa Schopfa, na okraji jehož pole stávala.

Po nuceném vysídlení německého obyvatelstva po konci druhé světové války však přestalo být sousoší udržováno a postupně chátralo. V průběhu druhé poloviny 20. století byla neudržovaná plastika mechanicky poškozena, část středového kříže vrcholového sousoší včetně plastiky Ducha Svatého byla odlomena.

Patrně koncem 20. století bylo nakonec zdevastované sousoší přeneseno na nový betonový sokl na návsi uprostřed vsi, původní podstavec byl tehdy patrně odstraněn.

Sousoší představuje Boha Otce s plnovousem a Syna sedící na zeměkouli, přepásané stylizovanými železnými pásy, která pluje na stylizovaných plastických oblacích. Mezi postavami byl na Zeměkouli posta-

ven jednoduchý kříž s plastickým reliéfem holubice, symbolem Ducha Svatého. Pravděpodobně v důsledku koroze železných prvků armatury došlo v minulosti k odlomení rovněž levého chodidla a větší části levé paže Ježíše Krista.

Jak vypadalo město v 2. polovině 18. století?

V roce 2019 objednalo město Žlutice novou expozici v městském muzeu, jejíž součástí měl být fyzický a digitální model města. Vzhledem k poměrně razantní proměně města v druhé polovině 18. století a po roce 1945 byl rok 1750 zvolen jako ideální datum pro rekonstrukci podoby města v období novověku. V této době centrum města obepínaly městské hradby a původní městský hrad přestavěný na zámek měl před sebou 11 let existence.

Poměrně krátce před tímto datem nechala místní vrchnost vybudovat zámecký park a Kokořovský dvůr. V podobě města se tak v polovině 18. století výrazněji odrážela jeho středověká minulost s prvními znaky pozdně novověké a moderní proměny spjaté s počínající průmyslovou revolucí.

Zjistit, jak Žlutice vypadaly v době největšího rozmachu zámku, který byl nejen šlechtickým sídlem, ale i kulturním a společenským cent-

rem města, byla téměř detektivní práce. V rámci přednášky představí autoři historický kontext rekonstruované podoby města, úskalí tvorby fyzického modelu a představí také jeho digitální podobu, kterou předchozí zastupitelstvo města nepřevzalo.

Asociace recentní archeologie
a Muzejní spolek Žluticka
za podpory města Žlutice

Vás zvou na přednášku

**Model města Žlutice
kolem roku 1750**

**Přednáška se uskuteční
14. listopadu 2023 od 17 hodin**

v Muzeu Žlutice.

Přednášejí Milan Novobilský
a Martin Cikán.

KULTURNÍ DŮM

1. 11. 2023 od 9.30 hodin

O chytrém Honzovi a krásné Madlence

Představení pro děti MŠ, ZŠ a ZUŠ ŽLUTICE
Vstupné 50 Kč

KULTURNÍ DŮM

18. 11. 2023 od 15.00 hodin

Vánoční čas
(loutková revue)

Představení pro děti a rodiče v podání
loutkoherecké skupiny LOUDADLO
Vstupné pro děti od 3 let 80 Kč

KULTURNÍ DŮM

18. 11. 2023 od 20.00 hodin

Rocker a dvě staré dámy

Detektivní komedie o tom, že stáří a nemoc
nejsou na překážku, aby člověka bavil život.
Uvádí divadlo MAEBH z. s.
Vstupné 130 Kč

INFOCENTRUM A GALERIE

25. 11. 2023 od 13.00 hodin

STAROČESKÉ VÁNOCE

Zahájení vánoční galerie.
Naučíme se plést vánočku!
Lití olova, svařák, koledy, zdobení stromečku.
Srdečně vás zveme na pohodové odpoledne.
Informace na plakátech.

Kam za podzimní kulturou jinde

Podzim nás spíš zahání do tepla domova, ale některé kulturní akce mohou rozhodně zahřát.

Husovka v Karlových Varech

- **7. 11. 2023 od 19.30 hodin** zve na výborného britského kytaristu, písničkáře **Jamese Harriese**, který žije a tvoří v Čechách.
- **16. 11. 2023** se vám představí **Ester Kočíčková** a její **Moody Cat Band** v obvyklých **19.30 hodin**. Tato biologicky udržitelná zpěvačka (tak označila sebe samu) zazpívá nejzásadnější hity např. od Amy Winehouse, D. Bowieho...

Karlovy Vary - Císařské lázně

- **2. 11. Koncert KSO** (Puccini, Wismer, Brahms)
- **6. 11. Koncert KSO** (Suk, Mahler, Brahms)
- **24.-25. 11.: Mezinárodní filmový festival Karlovy Vary České filharmonie – Variace 2023:**
 - 24. 11. Koncert České filharmonie (Haydn, Mozart, Beethoven)
 - 25. 11. Koncert souboru ČaroTaj – vstup zdarma
- **26. 11. Seminář Karla Nejdla**

Karlovarské městské divadlo

má připraveno několik zajímavých titulů – vybírám pouze některé:

- **7. 11. 2023 od 19.30 hodin: Cirk La Putyka.** Ti, kteří znají, mohou se velmi těšit.
- **16. 11. 2023 od 19.30 hodin: Hvězdné manýry** v podání **Divadelní společnosti Háta**. Čekejte bláznivou frašku se známými tvářemi: L. Vaculík, A. Gondíková...
- **18. 11. 2023 v 19.30 hodin** jeviště zcela ovládne **Simona Stašová** v titulu **Filumena Marturano**, autorem je Edoardo de Filippo. Zde rozhodně nemůžete zůstat zklamaní.
- **21. 11. 2023 v 19.30 hodin** nadchne své rockové fanoušky **David KOLLER** s koncertem TOUR LP XXIII.

Kláster Teplá, Modrý sál

- **12. 11. 2023 od 15 hodin** se představí **vokální sobor Cantilo v.i.p.**, kteří uvedou v premiéře skladbu Jiřího Laburdy **Pater Noster**. Toto dílo zkomponoval autor přímo pro sbor Cantilo.

Muzeum Mariánská Týnice

zve **15. 11. 2023 od 19 hodin** na koncert jazzové legendy **Emila Víklíčkého** a jeho spoluhráče na basklarinet **Pavla Hrubého**.

Manětín

Příznivci divadla se mohou vydat na víkend od **17. 11. do 19. 11. 2023** do blízkého Manětína, kde proběhne další ročník **Manětínského divadelního podzimu**. Program hledejte na webových stránkách Města Manětín.

V Galerii umění v Karlových Varech

můžete slyšet vynikajícího violoncellistu s mezinárodním renomé **Jiřího Bárty**, kterého doprovodí brilantní klavíristka **Terezie Fialová**. Do galerie zamiřte **23. 11. 2023 ve 20 hodin**.

Mějte hezký a vlídný podzim!

Petra Vojtová

Poutní neděle ve Skokách**Neděle 5. 11. 2023****Dušíčková pouť**

Začátek poutní mše svaté v 14.00 hodin.

Celebruje P. Vladimír Slámečka.

Po bohoslužbě se vydáme na zdejší hřbitov vzpomenout na všechny, kteří zde spočinuli.

Neděle 10. 12. 2023**Pouť k Panně Marii**

Začátek poutní mše svaté v 14.00 hodin.

Celebruje P. Vladimír Slámečka.

Čáp bílý – jeden z prvních poslů jara a věrný partner

Dalším velmi zajímavým ptačím druhem na Žluticku je Čáp bílý (*Ciconia ciconia*). Našeho krasavce vyfotil pan Borecký při mezipřistání na štítu Kokořovského dvora ve Žluticích.

Čáp bílý je velký druh ptáka, který je v Evropě znám díky stavění velkých hnízd na lidských stavbách. Populace českých čápů je stabilní, jsou ohroženi hlavně nárazy do drátů elektrického napětí, dále např. úbytkem biotopu či nelegálním lovem.

Opeření čápů je převážně bílé, letky jsou černé a dlouhý špičatý zobák spolu s tenkýma dlouhýma nohama jsou nápadně červené. Čáp je potravní oportunist a složení jeho potravy se liší v závislosti na oblasti výskytu. Do jeho jídelníčku patří menší savci (hraboši, krtci), hmyz, žáby a žížaly, méně také plazi, plži, ryby, měkkýši, ptačí vejce i ptáčata jiných druhů ptáků nebo mršiny. Kořist vyhlíží za pomalé rozvážné chůze, na hlodavce někdy nehybně čeká u nor podobně jako volavky. Čápi vyhledávají otevřenou krajinu s rozmanitými vlhkostními podmínkami bez hustého zalesnění s pouze řídce rozmístěnými stromy. Pro čápy je důležitá nízká vegetace, která jim umožňuje lov potravy, jako jsou větší bezobratlí a menší obratlovci.

Čápi tvoří monogamní páry, které se rozmnožují každý rok. Staví si velká hnízda z kletí, jež se většinou nacházejí na lidských stavbách, méně na stromech nebo skalních římsách. Hnízdí jednou ročně od dubna do srpna. Může se dožít více než 39 let. Čápi hřadují ve stoje na jedné noze se zobákem zabořeným v peří. Tento postoj omezuje tepelnou ztrátu skrze zobák a nohu. I když čápi dovedou plavat, činí tak pouze výjimečně.

Jediným vokálním projevem dospělých a nedospělých čápů je syčení, ke kterému dochází na hnízdě. Mláďata žebrají o jídlo zvukem, jenž připomíná mňoukání kočky. Hlavním zvukovým projevem čápů je rychlé klapání zobáků. Tento zvuk vyprodukovaný narážením horní a spodní poloviny zobáku byl přirovnán ke vzdálenému

zvuku kulometu. Ke klapání zobáku dochází u čapat již od prvního dne po vylíhnutí, avšak jejich měkké zobáky vydávají jen měkký, tichý zvuk. Ke klapání dochází hlavně na hnízdě jako vítací signál pro čápa vracejícího se na hnízdo. Čápi hodně klapou i během námluv. Během klapání čáp často zvrátí hlavu dozadu, občas až na záda, a načepýří prodloužená pera na krku.

Díky tomu, že čápi hnízdí v blízkosti lidských sídlišť, se již od pradávna objevují ve folklóru a pověstech. Snad nejznámější evropskou pověrou je, že čápi nosí děti. Česká pranostika konstatuje, že „na svatého Řehoře čáp letí za moře, žába hubu otevře, líný sedlák, který neoře“.

Při výběru hnízda je pro čápy důležitý hlavně snadný přístup k potravě. Na hnízdiště obvykle jako první přilétá koncem března nebo začátkem dubna samec, který obsazuje pokud možno loňské hnízdo a hájí ho před ostatními samci. Po příletu samice se na něm oba ptáci zdravě hlasitým klapáním zobákem. Pokud si nezadaná samice všimne volného samce, dosedne na hnízdo. V případě zájmu ze strany samice si samec podřepne, jako by seděl na vejcích, zčepýří své prodloužené krční peří a s hlavou obrácenou k samici začne třepat hlavou ze strany na stranu. Pokud to samici dostatečně okouzlí, následuje předvádění letek, během něhož hlavně

samec ve stoje natahuje svá křídla, kterými pomalu mává nahoru a dolů. Hnízdo stavějí oba členové páru. Stavěbním materiálem jsou suché větve. Kotlinka je vystlána drny, trávou, srstí zvířat, méně často obsahuje i textilie a jiné odpadky včetně kusů igelitu nebo provázků. Hnízda mohou existovat desítky i stovky let. Dospělí i nedospělí čápi nekálí přímo do hnízda, ale postaví se na okraj hnízda s ocasem vystrčeným ven, načez dojde k vyměšování. V češtině se tomu někdy říká vyčápnutí.

Na vejcích sedí střídavě oba rodiče. Mláďata se líhnou postupně, a je tak mezi nimi patrný věkový rozdíl. K utlačování mladších mláďat staršími sourozenci na hnízdě nedochází, ale slabší mláďata mohou být občas zabita rodiči. Děje se tak v případě nedostatku potravy, kdy se dospělí ptáci zabíjí větší šanci na přežití zbylých potomků. Ačkoli je tento způsob rychlý a efektivní, bývá praktikován jen vzácně. Ke ztrátám na hnízdech dochází nejčastěji z důvodu dlouhodobě nepříznivého počasí, kdy mohou malá mláďata prochladnout nebo zahynout hladí.

Ve středověké Evropě byla užitečnost čápů shledávána především v tom, že loví obojživelníky a plazy, kteří byli považováni za nežádoucí havěť spřízněnou s peklem a černou magií.

Jaromír Břehový, foto Jan Borecký

Z ČECH AŽ NA KONEC SVĚTA · PŘÍBĚHY ČESKÝCH CESTOVATELŮ

MARTIN KABÁTNÍK ? - 1503

Litomyšlský měšťan, snad
řemeslník nebo obchodník.

Členové Jednoty bratrské v jejich počátcích hledali obtížně pravou a nefalšovanou Kristovu víru. Za jejím poznáním se 13. 1491 vydala čtveřice jejich vyznavačů na východ.

Cestou se čtveřice rozděla. Každý vyslanec šel jiným směrem. Martin Kabátník vyrazil do Malé Asie a Palestiny. Osudy dalších vyslanců Jednoty neznáme.

Z Cařihradu se Kabátník nechal převézt spolu s jakýmsi Židem, jenž znal slovanský jazyk, na asijskou stranu.

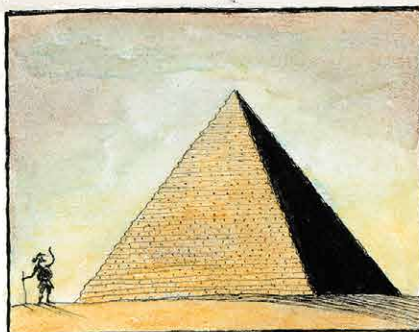
Spolu pak cestovali Malou Asií a přes Bursu se dostali do Ankary. Pokračovali hornatou Anatólií do Sýrie. S kupeckou karavánou do Hailabu a kolem Vánoc 1491 dorazili do Damasku.

Jeruzalém

Po krátké zastávce zamířili do Jeruzaléma.

Potom jsme šli na horu Olivetskou, velmi vysokou a příkrú, nebo hora Olivetská všechny jiné hory svou výsostí převýšila jest, kteréž jsou okolo Jeruzaléma.

V Jeruzalémě se rozloučil se svým společníkem a vydal se do Egypta. Pokyhl zde tři týdny.

Pak se vracet stejnou cestou přes Jeruzalém do Cařihradu, kde se setkal se svými bratry. Někdy koncem r. 1492 se vrátili do Čech.

**Komorní sbor ROSA COELI
hledá do svých řad zájemkyně o sborový zpěv.**

Velmi by se nám hodila sopranistka,
tedy ženy a dívky s výše položenými hlasy.
Potřebujete pouze chtít zpívat :-)) a trochu odvahy k vystupování, nic víc.
Zkoušíme každé úterý v podvečerních hodinách.

Máte-li prosím zájem, pište nejlépe na e-mail nebo volejte v odpoledních hodinách na číslo: 723 084 061.
E-mail: dis.petra.vojtova@seznam.cz
Těšíme se na každou zájemkyni.
Za sbor Rosa coeli Žlutice Petra Vojtová, sbormistryně

- **Pronajmu byt 2+1 ve Žluticích s centrálním vytápěním.** Bližší informace na tel.: 608 510 406.
- **Koupím staré pивní lahve s nápisy,** pomozte mi prosím rozšířit sbírku 9300 ks, příp. pouze ocením. Tel.: 724 277 237.
- **Prodám starší kočárek dvojkombinace cena 500 Kč.** Tel. 602 551 119
- **Hledám paní na úklid bytu 1+1.** 1x týdně cca 2 hodiny. Odměna dohodou (cca 150 Kč za hodinu). Dlouhodobý přivýdělek. Tel.: 722 018 020

**Vodárny a kanalizace Karlovy Vary a. s.
Úpravna vody Žlutice**

přijmou pracovníka na pozici
úpravář vody – strojník

Požadavky na tuto profesi:

- **Vzdělání – vyučení**
- **Řidičský průkaz skupiny B**
- **Práce ve směnném provozu**
- **Dobrý zdravotní stav bez omezení**

Nástup dle dohody.

Bližší informace poskytne vedoucí
úpravny vody Ing. J. Vojta,

tel.: +420 725 455 700

Místní organizace Českého
rybářského svazu Žlutice
Vás srdečně zve na

**vánoční prodej živých kaprů
v pátek 22. prosince 2023 od
12.00 hodin**

v Rybárně v Čechově ulici,
č. p. 127.

V průběhu celé akce bude
zajištěno občerstvení a prodej
uzených ryb.

Od 1. prosince 2023 je možnost
objednávky ryb u pana Straky.

Tel. 606 278 675

HUDEBNÍ SKUPINA POTÍŽE Live POŘÁDÁ SILVESTROVSKOU ZÁBAVU

SILVESTR
S POTÍŽEMI

*"Zpívat, tančit, skákat, slavit?
Potíže vás budou bavit!"*

Kulturní dům
Žlutice

31.12.2023
20.00 hod.

občerstvení a novoroční
přípitek v ceně

bohatá
tombola

vstupné za osobu 250,- Kč předprodej / 300,- Kč na místě
předprodej vstupenek a rezervace míst v Zámecké restauraci ve Žluticích

**Komunitní centrum
POHODA**

Vás srdečně zve na další
přednášku!

23. listopadu 2023
od 17 hodin: pro seniory
od 19 hodin: pro maminky

Uvítáme i ostatní zájemce!
Témata budou upřesněna.

Osobní konzultace
jsou možné po předchozí
telefonické domluvě.

Tato služba je ZDARMA.

Za odborný tým ŠANCE –
PhDr. Jana Petráková
Tel.: 603 273 142

Žlutický zpravodaj

č. 11 – listopad 2023, 47. ročník
Vydává Město Žlutice
Registrováno pod č. E12306
Odpovědná redaktorka:
Mgr. Alena Faberová

Redakční rada: Mgr. Alena Faberová,
Mgr. Ivana Strejčková, Ing. Petr Brodský
Hlavní fotograf: Jan Borecký
Tiskne PR PRINT
Vychází v nákladu 1200 kusů
Distribuce zdarma

Uzávěrka příjmu příspěvků do nového vydání: do 15. dne
předchozího měsíce na zpravodaj@zlutice.cz. Výjimky dle domluvy.
Plakáty nepřetiskujeme.
Řádková inzerce pro občany: zdarma (5 řádků)
Plošná inzerce: 2.000 Kč vč. DPH za stránku
(menší se účtuje poměrnou částí)